

Становище

от доц. д-р арх. Минчо Нетов Ненчев –УАСГ-София

относно : „Проект за модели за опазване,обновяване и оздравяване на исторически квартали при съвременното устойчиво развитие на София“- по програма Европа 2016 г.-изготвен от колектив с ръководител

доц.д-р арх. Свободна Вранчева

Настоящото становище е направено въз основа на предоставени резюме и графичен материал. По отношение на мотивите за изработване на проект за Наредба касаещо основата на специфични нормативни текстове и синтезирането им в цялостна уредба за продължаване на политиката на устойчиво развитие на град София –авторът достатъчно добре е формулирал всички предпоставки за това , а именно : –несъвършенството на нормите залегнали в ЗУТ, ЗУЗСО , ЗКН и въобще на администрираната практика до сега, състоянието на анкетите и отражението на общественото мнение на съвременния етап по отношение развитието на града и отделните му квартали, неяснотата по отношение на основен елемент от цялостната политика какъвто е именно определението и статута на „паметник на културата“, сериозните проблеми при разрешителния режим и не на последно място- огромната отрицателна настройка на собствениците на такава недвижима собственост – на документи паметник /т.е. признание за значимост на строителния обект/ и в същото време – никаква полза от т.н. статут на обекта .

На практика освен проблемите на законодателството – с изчистване на понятия, характеристики, типични законови уредби и развойна дейност –самото прилагане до сега се оценява като далеч от световната практика и положителните ефекти. Продължаването на пренебрегването на проблема със собствеността и цялостното ѝ проявление по отношение статут, законова уредба, лична и частна инициатива и активност на гражданите, заинтересуваност на собствениците и възможности за приоритетно съхраняване и развитие стои с огромна сила на дневен ред .

Този съществен проблем не може да се пренебрегва защото както напоследък има редица примери в градските центрове на български градове –започва да пречи съществено на осъществяване на общински програми и мероприятия и на самата гражданска активност.

Друг основен проблем е ,че самите паметници са в края на своята физическа пригодност и възможност за оцеляване като възможни за каквото и да е ползване обекти . На практика продължават безмислените спорове в обществото как да се развива инвестиционната инициатива – с участие на държавата или само от собствениците,както и проблемите на съжителството на сградите-обявени за паметници с останалата градска тъкан, избистрянето на механизмът за въздействие въобще в средата – допълнително усложняват посочените проблеми . Възниква въпросът за преодоляване на всички тези противоречия с ясен доказателствен материал и обосновка на новата методика . Проведеното на практика пионерно изследване на квартал от София- като база за анализ и синтез на определени концепти – умело е обосновано и формулирано в представените материали.

Самата методика ще има многостранен ефект – както по отношение на усъвършенствуване на законовата и нормативна база , но и по отношение всички онези методико-планови аспекти – необходими за овладяване на структурно-пространствените , архитектурно-градоустройствените и функционално-социалните проблеми на градските квартали с изявени частично или изцяло сгради-паметници на културата . Веднъж изяснен в рамките на градската структура и градската тъкан – статутът на „паметник на културата“ ще може пълноценно да изяви вложения в него смисъл- оценка на неговата същинска стойност по отношение на минало ,настояще и бъдеще на града.

Проектът заслужава адмирации и висока оценка ! Демонстрираното професионално научно ниво предполага замисълът , целта да бъдат доведени докрай!

Изготвил:

10.2016г.

доц.д-р арх. М.Ненчев

